

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor

Analizând proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, transmis de Secretariatul General al Guvernului, cu adresa nr.45 din 01.04.1998,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri :

I. Considerații generale

1. Obiectul de reglementare al prezentului proiect de lege îl constituie modificarea și completarea Legii nr.50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor.

Prin reglementările propuse se urmărește întărirea disciplinei în realizarea lucrărilor de construcții, îmbunătățirea procedurii de autorizare prin simplificarea procedurii de eliberare a autorizațiilor de construire și definirea mai clară, a unor termeni de specialitate,

acestea fiind principalele deficiențe ce s-au manifestat pe parcursul aplicării textului în vigoare.

2. Ca apreciere de ordin general se poate reține că proiectul, prin dispozițiile propuse a fi introduse, aduce modificări fundamentale legii în vigoare și totodată, abrogă unele prevederi printre care și pe cea conform căreia Guvernul avea ca atribuție reorganizarea structurilor cu atribuții în domeniul construcțiilor existente în cadrul prefecturilor și primăriilor, această obligație revenind, în forma propusă, consiliilor județene, primăriilor municipale, orășenești și comunale. Având în vedere amploarea modificărilor, considerăm că ar fi fost preferabilă inițierea unui proiect de lege într-o concepție concordantă cu cerințele actuale în domeniu, semnalate atât la nivelul autorităților administrației centrale de stat ce au contingență cu reglementarea propusă, cât și la nivelul prefecturilor și al consiliilor județene și locale, urmând să se abroge legea în vigoare.

În ipoteza menținerii prezentului proiect, menționăm că acesta este susceptibil de unele îmbunătățiri atât sub aspectul problemelor de fond, al redactării normelor juridice, cât și în ceea ce privește păstrarea unității terminologice și respectarea normelor de tehnică legislativă.

3. Având în vedere complexitatea problemelor de reglementat și conexitatea acestora cu activitatea Ministerului Culturii, Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, Ministerului Transporturilor precum și a Ministerului Turismului, considerăm de o reală utilitate consultarea și a specialiștilor din cadrul acestor organe, evitând astfel posibile intervenții legislative ulterioare, urmând ca expunerea de motive să fie semnată și de ministerele respective.

4. Deoarece promovarea acestui proiect de lege, implică o creștere a cheltuielilor bugetare, prin înființarea structurilor specializate pentru analiză și avizare, la nivelul consiliilor județene și al primăriilor municipale, orășenești și comunale, inițiatorului îi revine obligația potrivit prevederilor art.10(2), din Legea finanțelor publice nr.72/1996, să prevadă mijloacele necesare acoperirii sporului de cheltuieli.

5. Precizăm că proiectul de lege analizat, incluzând și norme penale, face parte din domeniul rezervat de Constituție legilor organice.

II. Observații de fond

1. În Expunerea de motive prezentată se precizează printre obiectivele urmărite de inițiator și cel privind corelarea textului propus, cu noile reglementări tehnice apărute în domeniu, indicându-se în principal Hotărârea Guvernului nr.525/1996, pentru aprobarea Regulamentului general de urbanism, dată în temeiul textului propus pentru modificare și completare. În prezent nu există alte reglementări tehnice la nivel de lege în domeniu, cu care să se armonizeze dispozițiile propuse prin proiect, în vigoare fiind numai acte normative de executare (hotărâri de Guvern și ordine ale miniștrilor). În această situație, potrivit normelor de tehnică legislativă nu se impune corelarea noilor reglementări la nivel de lege, deci primare, cu dispozițiile de drept reglementar în domeniu, obiectivul principal și prioritar fiind reconsiderarea atât în plan conceptual cât și terminologic a actelor normative emise în temeiul executării actului de bază ce face obiectul modificării și completării.

2. Reglementările privind răspunderi și sancțiuni sunt de asemenea deficitare în mai multe privințe, dintre care semnalăm:

- Se poate observa că infracțiunile prevăzute la art.21 sunt reluate, în formulări adaptate viziunii proiectului, în alin.1, în mod corespunzător. În alin.2 s-a prevăzut ca pedeapsă alternativă, și **amenda**, care nu figurează în textul în vigoare. În raport cu reglementarea strictă a materiei, subliniindu-se în repetate rânduri necesitatea respectării condițiilor legii și, mai ales, agravându-se uneori chiar nejustificat sancțiunile contravenționale, prevederea amenzii ca pedeapsă alternativă apare puțin motivată. În orice caz, chiar dacă se menține în proiect pedeapsa amenzii, din text trebuie eliminat, ca nefiind necesar cuvântul "penală", deoarece amenda alternativă la închisoare nu poate fi decât penală.

- Reglementarea **contravențiilor** cuprinde unele formulări și soluții lipsite de substanță juridică și acuratețe științifică. Astfel:

a) din **art.23**, formularea "dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni", existentă și în textul în vigoare, trebuie eliminată ca fiind anacronică, rămasă în virtutea inerției în astfel de reglementări, deși nu corespunde principiilor statului de drept. În prezent, nu pot exista condiții în care o contravenție, descrisă ca atare în actul normativ, să poată fi transformată, prin apreciere sau interpretare, în infracțiune,

deoarece atât contravenția cât și infracțiunea nu pot fi calificate ca atare decât de legiuitor. Ori, modul în care a fost săvârșită o faptă este o problemă lăsată în competența organelor de constatare, care însă nu pot schimba, prin voința lor, cea mai gravă contravenție în infracțiune, după cum cea mai ușoară infracțiune nu poate fi calificată, prin apreciere, ca fiind contravenție. Prin urmare, propunem eliminarea formulării la care ne referim din partea introductivă a art.23;

b) în art.23, faptele sancționate contravențional prevăzute la **literale h, i, j și l** pot fi săvârșite numai de către funcționari, de către persoane încadrate, deci într-un raport de muncă și care trebuie să răspundă, în consecință, în această calitate, potrivit normelor privind răspunderea disciplinară și materială, nu potrivit normelor răspunderii contravenționale, specifică pentru comportări inadecvate ale unei persoane în calitate sa de simplu cetățean. De altfel, sancțiunea amenzii contravenționale în cazul unei nerespectări a îndatoririlor de serviciu este și lipsită de sens, deoarece dacă nerespectarea este de exemplu, voită, scopul ei ilicit poate fi chiar acoperit de o astfel de sancțiune, deși fapta este o infracțiune de abuz în serviciu, sau o infracțiune de corupție. Prin urmare, nu există nici o rațiune ca astfel de infracțiuni să fie **implicit** dezincriminate prin reglementarea lor expresă drept contravenții. Propunem eliminarea din proiect a tuturor ipotezelor privind fapte de încălcare sau nerespectare a unor îndatoriri de serviciu care să poată fi sancționate contravențional;

c) propunem reconsiderarea limitelor sancțiunii amenzii contravenționale, prevăzute în **alin.2** din art.23, deoarece apar în unele cazuri ca fiind exagerate și, în orice caz, necorelate în ansamblul sistemului de drept, în raport cu amenda penală, chiar dacă ținem seama de importanța domeniului în care sunt reglementate. Sub primul aspect, trebuie învederat că reacția socială împotriva unei conduite inadecvate, chiar antisociale, trebuie să aibă un caracter echilibrat, să fie aptă din punct de vedere practic să-și atingă scopul și să nu-și piardă eficiența prin neaplicare, dat fiind caracterul ei exagerat. În context, limitele exagerate ale amenzii contravenționale, însumând de câteva zeci de ori venitul mediu pe economie expun la riscul de neaplicare a legii, prin "înțelegerea" între contravenient și agentul constatatator pentru rezolvarea cazului în alt mod decât cel

legal. Sub al doilea aspect, dacă pentru infracțiuni, legea penală prevede amenzi până la 10.000.000 lei, când ar fi prevăzută singură (art.63 alin.2 din Codul penal), nu există nici o motivație socio-juridică sau morală ca pentru contravenții, fapte cu un pericol social mai redus decât al unei infracțiuni, limitele maxime ale amenzii să depășească acest cuantum. În lumina acestui raționament, chiar maximul amenzii contravenționale de 20.000.000 lei din alin.2 al art.23 în vigoare, apare ca fiind exagerat și irațional și ar trebui modificat în consecință;

d) modificându-se **art.26** din lege, în proiect se propune mărirea termenului de prescripție a dreptului de a constata contravențiile și de a aplica amenzi **de la 2 ani** de la data săvârșirii faptei, **la 5 ani** de la data recepției lucrărilor în cazul investitorilor și executanților și **la 3 ani** de la săvârșirea faptei în cazul personalului cu atribuții în domeniul autorizării și controlului disciplinei în construcții din cadrul autorităților administrației publice locale. Dispozițiile proiectului sunt contrare spiritului celorlalte reglementări stricte privind autorizarea executării construcțiilor sau altor lucrări și creează cadrul propice amplificării numărului de cazuri litigioase și agravării acestora prin trecerea timpului. Diversificarea termenului de prescripție în funcție de alți factori decât data săvârșirii faptei și mărirea termenelor de prescripție într-un domeniu în care faptele duc la apariția unor construcții care trebuie ulterior desființate sunt în dezacord cu concepția legii, inclusiv a proiectului, că astfel de activități nelegale trebuie frânate încă în faze incipiente, ceea ce este posibil deoarece sunt vizibile și, în cea mai mare parte, chiar anunțate organelor legale de autorizare și control. În consecință, propunem eliminarea din proiect a pct.27 privind modificarea art.26 din lege;

e) **articolul 30**, astfel cum se propune a fi modificat, este susceptibil de mai multe obiecțiuni:

- **alineatul 1**, care prevede că procesul verbal de constatare a faptei trebuie să cuprindă descrierea faptei ce constituie contravenție, cu indicarea locului, datei și orei constatării nu este necesar, toate aceste elemente fiind prevăzute în legea privind stabilirea și sancționarea contravențiilor (art.17), cu ale cărei dispoziții se completează reglementarea contravențiilor la care se referă proiectul;

- **alineatul 2**, în afara unei redactări inadecvate, (contravențiile se constată ... persoanelor fizice și juridice ...), cuprinde și o referire la persoanele fizice, deși este de principiu că faptele contravenționale pot fi săvârșite **numai** de către persoane fizice, încât textul ar trebui să se rezume la dispoziția potrivit căreia sancțiunile contravenționale pot fi aplicate și persoanelor juridice, în concordanță cu dispozițiile alin.3 din art.5 al Legii nr.32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor;

- dispoziția din **alin.3** privind posibilitatea plății pe loc sau într-un anumit termen a jumătate din **cuantumul amenzii stabilite de organele de control**, pe lângă faptul că modifică implicit dispoziția art.25 din legea menționată privind regimul contravențiilor, care se referă la jumătate din minimul amenzii **prevăzut de actul normativ**, pare a relativiza importanța reglementării stricte a materiei și a subordona, într-un fel, strategia acțiunilor în acest domeniu unui interes exclusiv sancționator sau unei viziuni mai mult "finanțiste", decât de a preveni și combate încălcările legii prin nerespectarea dispozițiilor acesteia.

Din proiect rezultă că cele trei alineate înlocuiesc textul art.30 încă în vigoare care cuprinde o dispoziție obligatorie pentru materia contravențiilor și anume aceea că dispozițiile legii supusă modificării se întregesc cu cele ale Legii nr.32/1968, dispoziție care nu se regăsește în proiect.

Față de cele de mai sus, propunem :

- să se elimine din proiect pct.31 privind modificarea art.30;
- în art.23 să se introducă un alineat nou, ca alin.3, cu următorul cuprins:

"Sancțiunea amenzii poate fi aplicată și persoanei juridice".

III.Observații pe articole și de tehnică legislativă

1. Proiectul cuprinde unele idei ce conturează soluții legislative insuficient de clar exprimate cu un conținut lipsit de precizia necesară, ce pot genera neclarități și confuzii în aplicare. Invocăm în acest sens norma propusă la **punctul 2** conform căreia **executarea** lucrărilor de construcții este permisă numai pe baza unei autorizații ... **de desființare**. Pentru personalul care nu are pregătire tehnică de

specialitate, reglementarea adresându-se în foarte mare măsură și acestei categorii, este foarte greu de înțeles că executarea lucrărilor de construcții poate fi realizată și în baza unei autorizații de desființare. Propunem de aceea următoarea redactare a alin.(1):

"Executarea lucrărilor de construcții sau demolarea construcțiilor, este permisă numai pe baza unei autorizații....".

Tot la **punctul 2**, pentru evitarea unor eventuale abuzuri și ilegalități, semnalăm necesitatea înlocuirii expresiei "sau a altui act care conferă dreptul de construire sau de desființare" cu enumerarea concretă a actelor ce conferă drepturile vizate.

2. La punctul 3, referitor la art.2(2), având în vedere că răspunderea nu poate fi decât personală, propunem introducerea după formula "și/sau", a cuvântului "directorilor".

3. La punctul 4 (cu privire la articolul 3 lit.g), semnalăm că terminologia folosită nu corespunde întotdeauna limbajului specific actelor normative, proiectul referindu-se la "altele asemenea" fără o identificare clară a tuturor construcțiilor cu caracter provizoriu care intră sub incidența legii, situație care poate genera aplicarea neunitară a dispozițiilor legale. Sugerăm suprimarea acestei expresii și completarea corespunzătoare a textului, prin individualizarea construcțiilor ce se încadrează în această categorie. Tot din considerațiuni de ordin terminologic și pentru a conferi mai mare precizie normelor de la litera d) și litera g) în vederea evitării confuziilor, propunem ca debutul acestora să se facă prin formularea "lucrări de".

Pentru aceleași rațiuni, de evitare a unor confuzii în aplicare, considerăm că observația este valabilă și pentru punctul 7, referitor la art.6 alin.(10) unde propunem eliminarea expresiei "sau altele asemenea".

4. La punctul 5, referitor la art.4(1) lit.a) și la alin.(2), propunem înlocuirea noțiunii de "primărie" cu cea de "consiliu local" deoarece potrivit Legii nr.69/1991, republicată, aceasta este autoritatea publică deliberativă, organizată în comune, orașe și municipii. **Tot la punctul 5**, pentru un plus de rigoare în realizarea textului art.4 alin.(2), sugerăm suprimarea părții de debut a normei, ca fiind de prisos, precum și scrierea cu litere mici a cuvintelor: "Norme", "Consiliile", "Primăriile", "Hotărâri". De asemenea, considerăm că se impune completarea normei juridice prin adăugarea

după "consiliile județene", a sintagmei "și al municipiului București", omisă din enumerare.

De asemenea, propunem eliminarea, de la alin.(2), a expresiei "pe bază de Hotărâri de consiliu", fiind superfluă, hotărârile reprezentând, potrivit legii, singurul act juridic adoptat de aceste autorități publice. Ca urmare, propunem spre analiză următoarea formulare:

"(2) În termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României a normelor metodologice prevăzute la art.38, consiliile județene și al municipiului București, primăriile municipale, orășenești și comunale, vor înființa structuri specializate pentru analiza și avizarea autorizării, organizate la nivel de direcții sau servicii, după caz".

La art.4 alin.(3), considerăm necesar ca textul să precizeze cine elaborează Regulamentele de organizare și funcționare a structurilor specificate la alin.(2).

5. În concepția inițiatorului se constată o inconsecvență în folosirea terminologiei atât în cuprinsul legii cât și în raport cu prevederile legale în vigoare.

Astfel, **la punctul 6**, în textul propus pentru articolul 5 se face referire la "organele prevăzute la art.4", respectiv la consiliile județene și primăriile municipale, orășenești și comunale, denumite prin art.120 din Constituție autorități. Denumirea de "organe" o mai întâlnim și în textul propus pentru articolul 6, deși în alineatele (5) și (13) ale art.6 sunt folosite noțiunile de "autoritate emitentă" sau "autoritatea administrației publice". Sugerăm revederea textului și reformularea în sensul prevederilor constituționale. Tot **la punctul 6, referitor la art.5(6)**, pentru obținerea unui spor de claritate și precizie propunem adăugarea în continuarea dispoziției, a formulării "sau lucrări de desființare a construcțiilor".

6. La punctul 7, referitor la art.6(1) și art.6(7), propunem înlocuirea noțiunii "organele", cu aceea de "autoritățile" deoarece potrivit Legii nr.69/1991 președinții consiliilor județene și primarii nu au calitatea de "organe", iar la art.6(8) considerăm necesar să se precizeze expres titlurile care conferă dreptul de execuție de lucrări de construcție. Totodată, dispoziția privind interdicția emiterii de autorizații de construire până la soluționarea litigiilor privind dreptul

de proprietate asupra imobilului, teren și construcții, trebuie extinsă și asupra celorlalte titluri ce conferă dreptul respectiv.

La art.6(2), pentru o mai mare precizie și rigoare normativă propunem înlocuirea expresiei "trebuie să fie" cu expresia "va fi întocmit, semnat și".

La art.6(4), pentru realizarea acordului gramatical propunem înlocuirea formulării "a prevederilor", cu formularea "altor prevederi".

La art.6(10), pentru concizia textului, propunem înlocuirea sintagmei, "cu clauza", cu sintagma, "sub condiția", și înlocuirea cuvântului "condiții" cu "cerințe".

La art.6(11) se prevede că "responsabilitatea emiterii autorizațiilor revine în egală măsură semnatarilor acesteia". Textul este insuficient de precis, de natură a crea controverse în aplicare, întrucât nu precizează la care semnatori se referă și nici dacă această răspundere este sau nu **solidară** între toți semnatarii.

Propunem reformularea acestuia în raport cu voința și scopul urmărit de inițiator.

7. La punctul 8, referitor la art.6¹(2), pentru realizarea acordului gramatical propunem înlocuirea formulării "a regulamentelor" cu formularea, "ale regulamentelor".

8. La punctul 9, referitor la art.6²(1), având în vedere că proiectele urbanistice de detaliu (PUD-uri), subordonate proiectelor urbanistice generale (PUG-uri) și zonale (PUZ-uri), au un grad de complexitate mai redus și pot fi întocmite și de un număr mai restrâns de specialiști (arhitecți, conductorii-arhitecți, proiectanți, desenatori), supunem analizei inițiatorului promovarea posibilității întocmirii acestora și de către persoane fizice autorizate (arhitecți liber profesioniști) care pot angaja și forma colective pluridisciplinare de specialiști. Condiționarea exercitării și limitării atribuțiilor privind profesia de arhitect, de forma de exercitate a acesteia (liber profesionist sau angajat la o persoană juridică) credem că este neconstituțională. **Tot la punctul 9, referitor la art.6²(2)**, apreciem că dispoziția privind întocmirea proiectelor tehnice numai de cadre tehnice de specialitate cu pregătire superioară, încalcă de asemenea, dispozițiile constituționale, limitând accesul la exercitarea profesiei a unor cadre cu pregătire tehnică de specialitate de nivel mediu (tehnicieni, proiectanți, conductorii arhitecți absolvenți ai școlilor tehnice sau postliceale de nivel mediu, desenatori), uneori, cu

pregătire și experiență de excepție, ce contribuie în mod direct la întocmirea proiectelor vizate.

Pentru înlăturarea acestei deficiențe propunem eliminarea din text a expresiei "cu pregătire superioară".

La art.6²(3), pentru concizia textului propunem înlocuirea expresiei "atrage după sine", cu formularea, "angajează".

9. La punctul 11, referitor la art.8(1) lit.j, considerăm necesar ca inițiatorul să revadă textul, având în vedere că lucrările de cercetare și mai cu seamă cele de expertizare, la construcții privind monumente, ansambluri istorice, arheologice, de arhitectură, artă sau cultură, pot afecta în diferite moduri starea acestora, fapt ce impune necesitatea executării lor numai în baza autorizației de construire.

10. La punctul 13, referitor la art.9¹(1), apreciem că prin promovarea dispoziției se creează un paralelism de reglementare, întrucât prevederile Legii nr.29/1990 a contenciosului administrativ, sunt acoperitoare în cazul emiterii unor autorizații de construire sau de desființare cu încălcarea prevederilor legale.

În privința propunerii privind scutirea acțiunii în contencios administrativ, de taxa de timbru (**art.9¹(3)**) trebuie observat că aceasta, modică valoric, nu este de natură să limiteze accesul la instanța de contencios administrativ a persoanelor interesate. În această situație considerăm că este suficientă doar o normă de trimitere la Legea nr.29/1990 a Contenciosului administrativ.

11. La punctul 14, referitor la art.10(1), considerăm necesar ca textul să precizeze, în ce condiții **pot fi închiriate** terenurile aparținând domeniului privat al statului, pentru executarea lucrărilor de construcții. Fără această precizare, textul poate da naștere la abuzuri și ilegalități.

12. La punctul 16, referitor la art.13(2), considerăm necesar ca expresia "și taxa", să fie înlocuită prin "redevență", având în vedere că textul duce la concluzia că este vorba de redevență contractuală, și nu de taxă fiscală, care nu-i obiect de negociere și acceptare.

La art.13(4), propunem înlocuirea din partea finală a textului, a sintagmei, "unitate administrativ teritorială", cu sintagma, "circumscripție teritorială", având în vedere că nu unitatea administrativ teritorială este a consiliului local, ci eventual consiliul local este al unității administrativ teritoriale.

13. La punctul 18, referitor la art.19(1), propunem eliminarea numărului de identificare al alineatului "(1)", având în vedere că art.19 conține un singur alineat.

14. La punctul 22, semnalăm faptul că trimiterea de la art.23 alin.(1) lit.g) este eronată, corect fiind "art.6 alin.(7)".

Aceeași eroare se regăsește și la **punctul 26**, cu referire la art.25² alin.(2).

Tot la punctul 22, **referitor la art.23(1) litera i),** pentru evitarea oricărei confuzii, propunem ca textul să precizeze în cazul actului de închiriere, condițiile ce conferă dreptul de construire sau de desființare, după caz, și înlocuirea formulării imprecise "a oricărui act care conferă dreptul de construire sau de desființare", cu titlurile care în viziunea inițiatorului conferă drepturile respective.

De asemenea, apreciem că dispoziția înscrisă în art.23 alin.(1) lit.m) este neclară, sau cel puțin susceptibilă de mai multe interpretări deoarece formularea "persoanelor fizice sau juridice" este prea generală, putându-se înțelege că se referă la oricare persoană. Trimiterea la prevederile art.29¹ alin.(1) nu clarifică cuprinsul normei deoarece și aceasta se referă la reglementarea prin ordin al ministrului lucrărilor publice și al amenajării teritoriului a accesului persoanelor fizice și juridice la documentațiile respective.

Având în vedere că fapta este încadrată la contravenții și sancționată conform alin.(2) al art.23, propunem reformularea textului lit.m) în sensul clarificării căror persoane fizice sau juridice li se adresează legea.

15. La punctul 25 și punctul 26, referitor la art.25¹ și art.25², având în vedere că după art.25 se introduc două noi articole (art.25¹ și art.25²), propunem reformularea părții dispozitive de la punctul 25, astfel:

"După art.25 se introduc articolele 25¹ și 25², care vor avea următorul cuprins:"

În consecință, propunem eliminarea din text a părții dispozitive de la punctul 26.

Tot la punctul 25, referitor la introducerea art.25¹, se prevede la alin.(3), că Inspekția de Stat în Construcții Lucrări Publice Urbanism și Amenajarea Teritoriului și Inspekțiile teritoriale încunoștințează "autoritatea administrației publice pe teritoriul căreia s-a efectuat

controlul ...", fără a preciza ce autorități se au în vedere, întrucât pe acel teritoriu funcționează diverse "autorități".

16. La punctul 27 referitor la art.26(1), propunem eliminarea numărului de identificare al alineatului "(1)", având în vedere art.26 conține un singur alineat.

17. La punctul 31, considerăm că prevederile propuse pentru **art.30(1)** și **art.30(2)** nu sunt necesare, deoarece ele sunt deja cuprinse în dispozițiile Legii nr.32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

18. La punctul 32, referitor la art.32(3), propunem reconsiderarea dispoziției în privința interdicției primirii titlului de proprietate, în cazul construcțiilor realizate ilegal și considerate ca nerealizate, având în vedere că la finalizarea și recepția unei construcții, nu se transmite efectiv un titlu de proprietate. Credem că în această situație, interdicția ar trebui să vizeze întabularea construcției în registrul de evidență imobiliară, înregistrare ce conferă în opinia noastră, dreptul de proprietate asupra construcției. **Referitor la teza finală** a acestui articol, nu se înțelege ce se dorește a se exprima prin formularea "În această situație se aplică în continuare sancțiunile prevăzute prin prezenta lege". Sugerăm reformularea textului în raport cu dorința inițiatorului.

19. La punctul 34, cu referire la art.35¹, alin.(2), pentru acuratețea redactării textului, propunem suprimarea părții de debut a frazei "Potrivit prevederilor alineatului precedent", ca fiind de prisos.

20. La punctul 36, referitor la introducerea art.36', la alin.(1) se folosește expresia "se avizează **obligatoriu** și de către ...", care poate duce la ideea unui aviz conform. Fiind vorba totuși de un aviz consultativ care presupune, prin natura lui, obligația de a-l solicita, propunem eliminarea cuvântului "obligatoriu". Tot la **art.36¹(1)**, pentru acuratețea frazei, propunem înlocuirea cuvântului "organisme", cu "organe" și înlocuirea formulării "se avizează obligatoriu și de către", cu expresia "sunt supuse avizării".

Referitor la art.36¹ alin.2, pentru claritatea și concizia textului, propunem înlocuirea formulării "organisme" cu formularea "organe", înlocuirea cuvântului "apariției" cu expresia "intrării în vigoare a", precum și înlocuirea din partea finală a textului, a formulării "în caz contrar acestea pierzându-și aplicabilitatea", cu formularea "sub sancțiunea încetării aplicabilității lor".

21. La punctul 38, propunem reformularea art.38 alin.1 în sensul suprimării cuvântului "data", textul devenind: "... 60 de zile de la intrarea în vigoare a ...", scrierea cu literă mică a cuvântului "Normele" și eliminarea ghilimelelor ce se încadrează în textul normelor metodologice, precum și înlocuirea abrevierilor existente în finalul alin.(1) prin denumirea completă a ministerului.

22. La punctul 39, cu referire la introducerea art.38¹, considerăm că dispozițiile propuse la alin.(2) și (3) nu mai sunt necesare din moment ce la alin.(1), se prevede că, "anexele nr.1 și nr.2 fac parte integrantă din prezenta lege". Ca atare, propunem eliminarea acestora, dispozițiile art.38¹ urmând să aibă un singur alineat.

23. Articolul II, îl considerăm lipsit de valoare juridică, astfel că propunem eliminarea lui. Ca urmare articolul III va deveni articolul II cu reformularea textului în stilul specific situațiilor de propunere spre republicare a actelor normative supuse modificării.

Propunem următorul text:

"Art.II. - Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru executarea locuințelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.3 din 13 ianuarie 1997, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare".

24. Proiectul este realizat cu deficiențe și folosește atât în cuprinsul său cât și în anexele acestuia, noțiuni și expresii incorecte, ori insuficient de precise, de natură a crea confuzii în înțelegerea și aplicarea prevederilor sale, astfel:

a) la proiectul legii

1. La punctul 21, cu referire la art.21(1) lit.a), textul propus se referă la încălcarea autorizației, în loc de "nerespectarea prevederilor acesteia".

Aceeași observație este valabilă și pentru punctul 25(2).

2. La punctul 22, referitor la art.23(1) lit.i), se folosește, la ultima liniuță, expresia "în baza altor documente decât cele cerute din prezenta lege" care este superfluă și oricum insuficient de precisă, iar la litera j), se folosește expresia "consiliile județene și locale", în

loc de "consiliile județene și consiliile locale". Această ultimă observație este valabilă și pentru art.24(1).

3. La lit.m), se prevede accesul persoanelor fizice sau "**juridice** la documente ...", în loc de accesul "**reprezentanților** persoanelor juridice la documente ...", întrucât persoana juridică nu este entitate psiho-fizică cu, corpus și animus, ci lucrează prin reprezentanții săi.

b) La anexe

La anexa 1, pag.15 și 16, ultimele dispoziții, marcate cu asterisc dublu, fraza a doua, pentru acuratețea textului, propunem înlocuirea expresiei "aceleași condiții cu", cu expresia, "aceleași condiții ca și". Tot la anexa 1, ultimul punct "E", propunem eliminarea numerotării "1", existând o singură poziție.

La anexa 2,

1. La noțiunea "**Anexe gospodărești**", pentru o mai mare concizie, propunem următoarea definiție:

"Construcții definitive sau provizorii concepute și executate pentru îndeplinirea unor funcțiuni complementare funcției de locuire, care împreună cu locuința ce o deservesc alcătuiesc o unitate funcțională distinctă".

2. La noțiunea "**Anexe ale exploatațiilor agricole**", considerăm necesar ca definiția să precizeze caracterul temporar sau definitiv al construcțiilor, și să includă inclusiv împrejurimile aferente.

3. La noțiunea "**Avizare**", se folosește, în paragraful al doilea, expresia "valoare de obligativitate", în loc de "aviz conform" cum, probabil, intenționează inițiatorul proiectului de lege.

4. La noțiunea de "**Aprobare**", se folosește expresia "putere reglementativă - de aplicare -", improprie stilului normativ.

Semnalăm de asemenea, că această noțiune trebuie să se raporteze și la celelalte organe care aprobă documentațiile de urbanism și amenajare a teritoriului (Parlamentul, pentru planul de amenajare a teritoriului, și Guvernul pentru Regulamentul general de urbanism, instituții precizate în Anexa 1 la coloana "aprobă".

5. La noțiunea "**Firma**", definirea este insuficient de precisă și include elemente eterogene. În situația în care inițiatorul dorește să dea un înțeles acestei noțiuni diferit de cel consacrat prin articolul 27 din Legea nr.26/1990 privind registrul comerțului va trebui ca

definiția să debuteze cu expresia "În sensul prezentei legi **"Firma reprezintă elementul constructiv ..."**".

6. Având în vedere că inițiatorul a considerat necesar să definească noțiunea de inginer constructor, inginer de instalații, pentru același raționament propunem ca anexa să cuprindă și definirea noțiunilor de **"subinginer constructor"**, **"subinginer de instalații"** și cu atât mai mult noțiunea de **"conductor arhitect"**, având în vedere că această categorie cuprinde atât specialiști cu studii superioare de scurtă durată cât și specialiști cu pregătire medie, ca absolvenți ai fostelor școli tehnice de specialitate.

7. La noțiunea **"Intravilanul localităților"**, se prevede **"ansamblul terenurilor cu și fără construcții, ce constituie o localitate"**, prevedere pe care o apreciem incorectă, deoarece un **"ansamblu de terenuri"** nu poate constitui o localitate.

Propunem spre analiză inițiatorului următoarele definiții:

varianta I

"Teritoriul unei localități ce cuprinde, spații construite, spații libere sau plantate și amenajările aferente acestora, legate între ele prin relații funcționale, delimitat prin planul urbanistic general al localității".

varianta II

"Teritoriul unei localități ocupat cu construcții și amenajări legate între ele prin relații funcționale, delimitat prin planul urbanistic general al localității".

8. La noțiunea **"Împrejmuiuri"** se precizează rolul acesteia **"de a delimita teritorii asupra cărora există forme de proprietate"**.

Considerăm că această definiție nu este suficient de precisă, deoarece împrejmuirile pot delimita și terenuri aflate în posesia sau în folosința unei persoane fizice sau persoane juridice. Semnalăm de asemenea că utilizarea în cadrul acestei definiții a noțiunii de **"teritorii"** este improprie, întrucât aceasta se referă la suprafețe foarte întinse, fiind mai indicat să se folosească în acest sens noțiunea de **"suprafețe, arii sau parcele"**.

Pentru înlăturarea deficiențelor arătate, supunem spre reflecție inițiatorului următoarea definiție:

"Construcții definitive sau provizorii, executate pentru protecție împotriva intruziunilor, pentru delimitarea parcelelor aferente

clădirilor sau separarea unor funcțiuni, precum și pentru integrarea clădirilor, în cadrul străzilor sau al ansamblurilor urbanistice".

25. Semnalăm, de asemenea, că deși legea în vigoare are alineatele neîncadrate între paranteze, în proiect nu se menține același sistem de marcare.

26. Cu privire la partea introductivă a articolului I, menționăm că atunci când actul normativ a fost republicat, nu mai este necesară referirea la publicarea inițială în Monitorul Oficial, ci doar la republicarea lui. În raport cu această observație propunem următorul text:

"Art.I - Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.3 din 13 ianuarie 1997, se modifică și se completează după cum urmează:"

27. La punctul 2, observăm că articolul 1 nou introdus dublează, sub aspectul numerotării, actualul articol 1 din lege. Întrucât tematica tratată este aceeași, considerăm că pentru a înlătura acest neajuns, se poate realiza modificarea articolului 1 în care să fie incluse și textele noi.

Menționăm că este incorectă redarea sub forma "Art.nou", urmând să se scrie "Art.1", textul propus fiind alin.(1), iar cel actual, va fi redat ca alin.(2).

28. Atunci când este vorba despre modificarea unor articole în întregime, a unor alineate sau a unor puncte din cadrul articolelor, partea introductivă a punctelor de modificare trebuie redactată, cu titlu de exemplu, astfel:

"3. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:"

"9. După articolul 6 se introduce articolul 6¹ cu următorul cuprins:"

29. La punctului 11, trebuie evidențiată distinct introducerea după lit.f) a literelor g), h), i) și j), precum și modificarea alin.(2), după cum urmează:

"Articolul 8 lit.e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:"

"După lit.f) se introduc literele g), h), i) și j), cu următorul cuprins:"

"Articolul 8 alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:"

În mod similar trebuie procedat și la punctul 17, pentru care propunem evidențierea distinctă a lit.b), astfel :

"17. Articolul 15 litera a) liniuța a patra se modifică și va avea următorul cuprins:"

"Articolul 15 litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:"

30. Propunem eliminarea parantezelor, care nu se practică în cuprinsul actelor normative și înlocuirea acestora, eventual, prin virgule.

PREȘEDINTE

Valer Dorneanu
Valer DORNEANU

București

Nr. 329

/04.05.1998